

[Formanden.]

(Ændringer som følge af loven om lønmodtagernes medejendomsret).

(Lovforslaget (nr. 170) findes i tillæg A. sp. 4689, fremsættelsen i tidenden sp. 3094).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Hjortnæs: Efter den meget indgående debat, vi netop har været igennem, og hvor ordførerne også har været inde på de principielle problemer, som knytter sig til de to skattelovsforslag, som her er til behandling, føler jeg ingen som helst trang til at rejse en ny debat. Jeg skal indskrænke mig til at sige, at det jo forholder sig sådan, at lovforslagene knytter sig til gennemførelsen af lovforslaget om lønmodtagernes medejendomsret, og vi kan ikke i skatteudvalget afslutte behandlingen af disse lovforslag, før ØD-lovforslaget er færdigbehandlet. Men det bør naturligvis ikke bevirke, at vi ikke underkaster lovforslagene en realitetsbehandling, og det håber jeg ordførerne er enige med mig i.

Jeg skal så i øvrigt kun anbefale lovforslagene på socialdemokratiets vegne.

Simonsen: Ja, jeg er enig med den foregående ordfører i, at vi nu ikke skal gå ind i en lang og ny debat omkring disse forslag. Det er jo, som det blev sagt, konsekvensforslag. Nu skal regeringen først have det andet forslag igennem, og der vil forhåbentlig gå rum tid, inden det overhovedet bliver aktuelt at debattere disse.

Der er bare et par enkelte bemærkninger, som jeg dog ikke kan undlade at komme ind på. Den ene skal være den: når finansministeren foreslår skattebegunstigelse ved en udsat binding, altså dette, at man ved binding i over 12 år kan få skatteprocenten reduceret fra 35 til 25, vil jeg bare for en ordens skyld gøre opmærksom på, at når vi gang på gang har foreslået den slags ting for at stimulere opsparingen, har finansministeren kaldt det skattefiduser. Jeg ved ikke, hvilken forskel der er, når vi har fremsat det i forbindelse med dette at stimulere opsparingen og finansministeren nu stiller det som et forslag i forbindelse med lønmodtagernes medejendomsret.

Den anden lille ting, jeg ikke kan holde

tilbage, er, at det faktisk er interessant at se, at der her bliver tale om i 1983 at nå frem til en formue i lønmodtagerfonden på ca. 37 milliarder kr., som ikke skal beskattes. Det er i og for sig en ret fantastisk skatteunddragelse, der herved kommer til at finde sted.

Enggaard: Ej heller jeg skal føre nogen lang debat i forbindelse med disse forslag, selv om der kunne være motiv for, at man gik ind i overvejelser omkring statens provenu og kommunernes provenutab omkring hele det foreslåede arrangement med opbygning af den store fond, og selv om der også er andre ting, som kunne drages ind i debatten.

Jeg skal indskrænke mig til at sige om lovforslag 169, der jo fastsætter beskatningsprocenten til 35, når fondsandelen hæves efter 7 års forløb, og sænker den til 25, hvis man lader pengene stå i yderligere 5 år, at disse satser må ikke alene bedømmes på baggrund af sammenligning med forskellige forsikringsbestemmelser, som det tilsyneladende er tilfældet. Jeg tror, at den præmiering af opsparing, som, hvad enten den er tvungen eller frivillig, finder sted, bør ses i et realistisk lys. I den skitse, som venstre har fremsat til fremme af den private opsparing med investering i erhvervsformål for øje, hvor vi bl. a. har indskud i virksomheder, foreslår vi, at det er skattefrit ved erhvervelsen og ligesådan skattefrit ved frigivelsen. Hvis man vælger mere risikofrie placeringer — vi har angivet 4 forskellige valgmuligheder — beskattes det på tilsvarende måde ikke, hverken ved erhvervelsen eller når det frigives efter 8 års forløb. Vi tror, at det er nok så realistisk som disse ting her, men jeg indrømmer, finansministeren er mere frit stillet; i det øjeblik han udelukker frivillighedsprincippet i forbindelse med sin opsparing, kan han jo fastsætte de procenter, han vil: befolkningen er tvunget til at gå ind under systemet.

Men om den grad af frivillighed, der her ligger, nemlig at man kan vælge tidspunktet for frigivelse fra fonden, og den præmiering, finansministeren foreslår generøst: at man slipper 10 pct. billigere ved at lade pengene stå 5 år ekstra, har jeg lyst til at sige, at det menneske, som på den baggrund føler at måtte lade sine penge stå 5 år længere, ikke